

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 63.608/3
van 28 juni 2018

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot
wijziging van diverse bepalingen van het decreet van
15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode’

Op 29 mei 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 19 juni 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 juni 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest strekt ertoe diverse wijzigingen aan te brengen in het decreet van 15 juli 1997 ‘houdende de Vlaamse Wooncode’ (hierna: de Vlaamse Wooncode).

Zo wordt aan de Vlaamse Regering opgedragen om, op voorstel van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (hierna: VMSW) en na overleg met vertegenwoordigers van de sociale woonorganisaties, normen en bouwtechnische en conceptuele richtlijnen vast te stellen voor de bouw, renovatie, verbetering en aanpassing van sociale woningen en de aanleg of aanpassing van wooninfrastructuur voor sociale woonprojecten. De VMSW brengt ook advies uit over de overeenstemming van verrichtingen voor sociale woonprojecten met die normen en richtlijnen, en kan, onder de voorwaarden en volgens de procedure die de Vlaamse Regering bepaalt, op dossierniveau afwijkingen van de richtlijnen toestaan. Er wordt tevens voorzien in de oprichting van een kwaliteitskamer, waarvan de samenstelling, de organisatie en de werking zijn vast te stellen door de Vlaamse Regering. Die kamer kan los van een concreet project afwijkingen toestaan van de richtlijnen en kan beslissen over beroepen tegen ongunstige adviezen van de VMSW (ontworpen artikel 25bis van de Vlaamse Wooncode – artikel 2 van het voorontwerp).

Toezichthouders voor de sociale huisvesting krijgen het recht om plaatsbezoeken af te leggen, om inzage te nemen in stukken en bescheiden en om digitale databanken en digitale beheersapplicaties die sociale woonorganisaties gebruiken, te raadplegen. Voor de uitvoering van hun taken kunnen zij een beroep doen op externe bijstand (ontworpen artikel 29bis, § 1, tweede lid, van de Vlaamse Wooncode – artikel 3 van het voorontwerp).

Er wordt een decretale basis gecreëerd voor de oprichting van de beoordelingscommissie die feitelijk reeds sinds enige tijd beslissingen neemt over de opname en de schrapping van verrichtingen in de meerjarenplanning en de kortetermijnplanning en over het minimale budget voor de lancering van een oproep bij private actoren om projectvoorstellen in te dienen voor de verwezenlijking van sociale huurwoningen of sociale koopwoningen. De Vlaamse Regering krijgt de opdracht om de samenstelling, de organisatie en de werking van die commissie vast te stellen (ontworpen artikel 33, § 3, derde lid, van de Vlaamse Wooncode – artikel 4, 2°, van het voorontwerp).

De VMSW wordt ermee belast het aanspreekpunt te zijn voor (kandidaat-)verhuurders als ze woningen verhuren of willen verhuren aan een sociaal

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

verhuurkantoor (ontworpen artikel 33, § 1, vierde lid, 1°, van de Vlaamse Wooncode – artikel 4, 1°, van het voorontwerp) en om de verplichting over te nemen de huurprijs of de vergoeding van de huurschade te betalen als een sociaal verhuurkantoor nalaat dat tijdig te doen (ontworpen artikel 33, §§ 5 en 10, van de Vlaamse Wooncode – artikel 4, 3°, van het voorontwerp). Er wordt ook in de mogelijkheid voorzien van een vrijwillige overname of gedwongen overdracht, en eventuele wederoverdracht, van een door een erkend sociaal verhuurkantoor met private verhuurders gesloten huurovereenkomst en van eventuele onderhuurovereenkomsten (ontworpen artikelen 33, §§ 6 tot 8, en 56*ter* van de Vlaamse Wooncode – artikelen 4, 3°, en 7 van het voorontwerp).

De VMSW krijgt ook de mogelijkheid om, onder door de Vlaamse Regering te bepalen voorwaarden, sociale huisvestingsmaatschappijen te machtigen om op te treden als kredietbemiddelaar bij het verstrekken van de bijzondere sociale leningen vermeld in artikel 79 van de Vlaamse Wooncode (ontworpen artikel 41, § 4, van de Vlaamse Wooncode – artikel 5 van het voorontwerp).

Voorts wordt aan de Vlaamse Regering opgedragen om typehuurovereenkomsten vast te stellen voor de verhuur van woningen of kamers via sociale verhuurkantoren, waarvan alleen kan worden afgeweken in de gevallen die ze bepaalt (ontworpen artikel 56, § 2, vijfde en zesde lid, van de Vlaamse Wooncode – artikel 6 van het voorontwerp).

De Vlaamse Regering wordt er tevens toe gemachtigd om aan de vzw Huurpunt of de rechtsopvolger ervan een subsidie te verlenen als tegemoetkoming in de personeels- en werkingskosten voor opdrachten in verband met de regeringsinitiatieven ter bevordering van het woningaanbod van sociale verhuurkantoren (ontworpen artikel 58*bis* van de Vlaamse Wooncode – artikel 8 van het voorontwerp).

Voorts wordt bepaald dat voor, respectievelijk, de sociale leningen toegestaan door de erkende kredietmaatschappijen en de bijzondere sociale leningen toegestaan door de VMSW en het Vlaams Woningfonds, de bepalingen van het Wetboek van economisch recht inzake hypothecair krediet van aanvullende toepassing zijn, op voorwaarde dat ze niet afwijken van de artikelen 78 en 79 van de Vlaamse Wooncode, of van de uitvoeringsbesluiten van die bepalingen, en niet in strijd zijn met de geest van die bepalingen (ontworpen artikelen 78, § 6, en 79, § 3, van de Vlaamse Wooncode – artikelen 9 en 10 van het voorontwerp).

Ten slotte verkrijgen sociale verhuurkantoren de mogelijkheid om, overeenkomstig door de Vlaamse Regering te bepalen nadere regels, de toewijzing van een woning te weigeren als ze vaststellen dat het inkomen van een kandidaat-huurder niet in verhouding staat tot hoogte van de huurprijs (ontworpen artikel 95, § 1, zesde lid, van de Vlaamse Wooncode – artikel 11 van het voorontwerp).

Voor iedere bepaling van het aan te nemen decreet wordt de datum van inwerkingtreding bepaald door de Vlaamse Regering (artikel 12 van het voorontwerp).

VORMVEREISTEN

3. Bij het ontworpen artikel 29*bis*, § 1, tweede lid, van de Vlaamse Wooncode (artikel 3 van het voorontwerp) verkrijgen de toezichthouders voor de sociale huisvesting het recht om inzage te nemen van stukken en bescheiden en om digitale databanken en digitale beheersapplicaties die sociale woonorganisaties gebruiken, te raadplegen.

Dat lid betreft de verwerking van persoonsgegevens als omschreven in artikel 4, 1) en 2), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG’ (hierna: de algemene verordening gegevensbescherming). De ontworpen regeling zal er immers toe leiden dat de toezichthouders informatie zullen kunnen raadplegen over geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke personen.

Artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’,² te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel in verband met verwerking. Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet bijgevolg nog worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp van decreet in het Vlaams Parlement wordt ingediend.

4. Een aantal bepalingen van het voorontwerp hebben betrekking op maatregelen die zouden kunnen worden beschouwd als steunmaatregelen, die op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: het VWEU) moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie.

Zo heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, eerder reeds opgemerkt dat ten aanzien van sociale verhuurkantoren, wier verplichting tot betaling van de huurprijs of van een vergoeding van huurschade kan worden overgenomen (ontworpen artikel 33, §§ 5 en 10, van de Vlaamse Wooncode – artikel 4, 3°, van het voorontwerp), waardoor het voor hen makkelijker wordt goederen te huren, kan worden aangenomen dat het gaat om ondernemingen, zodat het wel degelijk zou kunnen gaan om een steunmaatregel in de zin van de artikelen 107 tot 109.³

² De Commissie voor de persoonlijke levenssfeer is vanaf 25 mei 2018 opgevolgd door de Gegevensbeschermingsautoriteit (zie de artikelen 3 en 110 van de wet van 3 december 2017). De leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer oefenen evenwel de taken en bevoegdheden van de Gegevensbeschermingsautoriteit uit tussen 25 mei 2018 en de dag waarop de leden van het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit de eed afleggen en een verklaring ondertekenen dat er geen belangenconflicten zijn (artikel 114 van de wet van 3 december 2017).

³ Adv.RvS 58.430/3 van 4 december 2015 over het ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 2015 ‘houdende stopzetting van de subsidiëring van sociale koopwoningen en sociale kavels en houdende de aanpassing van diverse besluiten met betrekking tot het woonbeleid in Vlaanderen’; adv.RvS 60.298/3 van 22 november 2016 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 2 december 2016 ‘tot wijziging van artikel 8, 13, 14, 15, 16 en 17 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren’; adv.RvS 60.330/3 van 5 december 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 28 april 2017 ‘houdende de invoering van

Bovendien kan de verhuurder op de private huurmarkt die een huurovereenkomst heeft gesloten met een sociaal verhuurkantoor, en aan wie de betaling van de huurprijs en van een vergoeding van huurschade wordt gewaarborgd, een onderneming zijn.

Ook de mogelijkheid dat de VMSW een door een erkend sociaal verhuurkantoor met private verhuurders gesloten huurovereenkomst overneemt (ontworpen artikel 33, §§ 6 tot 8, van de Vlaamse Wooncode – artikel 4, 3°, van het voorontwerp) zou als een aan te melden steunmaatregel kunnen worden beschouwd. Uit de memorie van toelichting blijkt overigens dat die mogelijkheid er mede toe strekt “het vertrouwen in het contracteren met sociale verhuurkantoren [te versterken] zodoende dat private actoren zich sneller geneigd zullen zien om ook daadwerkelijk te investeren in kwaliteitsvolle en betaalbare woningen, die vooralsnog te weinig voorhanden zijn”.

Rekening houdend met de twijfel over de mogelijke kwalificatie van de voormelde maatregelen als staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, van het VWEU, doen de stellers van het voorontwerp er goed aan om het nog eens grondig te onderzoeken, en dit het best in samenspraak met de bevoegde diensten van de Europese Commissie. Mocht na het voormelde onderzoek nog twijfel blijven bestaan over de mogelijke kwalificatie van de maatregelen als staatssteun, dan wordt de adviesaanvrager aangeraden het voorontwerp alsnog aan te melden bij de Europese Commissie, teneinde hierover uitsluitsel te verkrijgen. In dit verband dient te worden herinnerd aan de draconische sanctie die dreigt bij een onterechte niet-aanmelding. Niet aangemelde staatssteun is immers *per se* onwettig (zelfs indien ze verenigbaar met het recht van de Europese Unie zou kunnen worden verklaard indien ze correct werd aangemeld),⁴ en die onwettigheid moet door elke rechter, desnoods ambtshalve, worden opgeworpen,⁵ zonder dat de begunstigten van de steun zich op een gewekt vertrouwen kunnen beroepen om de terugbetaling van de steun (met interest) die in dat geval is vereist, te verhinderen.⁶ De nationale rechter – in België ook het Grondwettelijk Hof –⁷ is bevoegd om vast te stellen of een maatregel als nieuwe staatssteun moet worden aangemerkt en of, indien dat het geval is, die maatregel bij de Commissie moest worden aangemeld alvorens tot uitvoering te worden gebracht.⁸

begeleidende maatregelen ter bevordering van de performante werking van de sociale woonorganisaties’, opmerking 3, *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1081/1, 60-61.

⁴ HvJ 8 december 2011, C-275/10, *Residex Capital IV*, punt 28, met verwijzing naar arresten van 21 november 1991, *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires en Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon*, C-354/90, punt 17, en 27 oktober 2005, *Distribution Casino France e.a.*, C-266/04-C-270/04, C-276/04 en C-321/04-C-325/04, punt 30.

⁵ HvJ 18 juli 2007, C-119/05, *Lucchini*, punt 61.

⁶ HvJ 20 maart 1997, C-24/95, *Alcan*. Zie ook N. DE VOS, “De rol van het Europese en het Belgische vertrouwensbeginsel bij de terugvordering van Europese subsidies en staatssteun”, *RW* 2012-13, p. 130-131, nrs. 26 en 30; K. LENAERTS en P. VAN NUFFEL, *European Union Law*, Sweet & Maxwell, 2011, p. 377, nr. 11-026.

⁷ GwH 7 november 2013, nr. 145/2013, B.2.2.

⁸ GwH 6 april 2011, nr. 50/2011, B.12.3.1 tot B.12.3.4.

5. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

6.1. Artikel 2 van het voorontwerp betreft hoofdzakelijk de vaststelling en de eventuele afwijking van normen en bouwtechnische en conceptuele richtlijnen voor de bouw, renovatie, verbetering en aanpassing van sociale woningen en de aanleg of aanpassing van wooninfrastructuur voor sociale woonprojecten. Het voorziet in dat verband onder meer in de oprichting van een kwaliteitskamer.

Veeleer dan in hoofdstuk 1 ('Gemeenschappelijke bepalingen') van titel V ('De sociale woonorganisaties') van de Vlaamse Wooncode, lijkt die bepaling beter op haar plaats te zijn in een in titel III ('Kwaliteitsbewaking') van de Vlaamse Wooncode in te voegen nieuw hoofdstuk, dat het opschrift "Normen en bouwtechnische en conceptuele richtlijnen voor sociale woningen en sociale woonprojecten" zou kunnen krijgen.

6.2. Als gevolg wordt gegeven aan de vorige opmerking door een hoofdstuk en een artikel in te voegen in titel III van de Vlaamse Wooncode, moet in de inleidende zin van het desbetreffende artikel worden verwezen naar de laatste wijziging van die titel. Zo niet, moet in de inleidende zin van artikel 2 van het voorontwerp worden geschreven "het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 mei 2018" (in plaats van het decreet van 10 maart 2017).⁹

Hetzelfde geldt voor de inleidende zin van de artikelen 7 en 8 van het voorontwerp.

Artikel 3

7.1. Luidens het ontworpen artikel 29bis, § 1, tweede lid, van de Vlaamse Wooncode heeft de toezichthouder het recht om plaatsbezoeken af te leggen, om inzage te nemen in stukken en bescheiden en om digitale databanken en digitale beheersapplicaties die sociale woonorganisaties gebruiken, te raadplegen.

Gelet op de onschendbaarheid van de woning en het recht op de eerbiediging van het privéleven, die onder meer worden gewaarborgd bij respectievelijk de artikelen 15 en 22 van de Grondwet en bij artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, moet die

⁹ Zie de artikelen 2 en 3 van het decreet van 4 mei 2018 'houdende de wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht, en houdende de wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid'.

bepaling in beperkende zin worden gelezen. Het principiële recht op toegang dat aan de toezichthouder wordt verleend, staat hem niet toe om – rekening houdend met de concrete omstandigheden – daarvan op een onredelijke of disproportionele wijze gebruik te maken.

7.2. Aan het einde van het ontworpen artikel 29bis, § 1, tweede lid, van de Vlaamse Wooncode schrijve men “een beroep doen op externe bijstand” (niet: “beroep doen op”).

Artikel 4

8.1. In de inleidende zin van artikel 4 van het voorontwerp schrijve men dat artikel 33 van de Vlaamse Wooncode het laatst is “gewijzigd bij het decreet van 28 april 2017 (niet: “14 oktober 2016”).¹⁰

8.2. In het ontworpen artikel 33, § 1, vierde lid, 11°, van de Vlaamse Wooncode (artikel 4, 1°, van het voorontwerp) schrijve men “voor verhuurders en voor kandidaat-verhuurders als ze woningen verhuren of willen verhuren” (niet: “voor kandidaat-verhuurders en voor verhuurders als ze woningen verhuren of willen verhuren”).

8.3. In het ontworpen artikel 33, § 10, eerste lid, van de Vlaamse Wooncode (artikel 4, 3°, van het voorontwerp) schrijve men “die een huurovereenkomst heeft gesloten” (niet: “die een huurovereenkomst heeft afgesloten”).¹¹

Artikel 6

9.1. In de inleidende zin van artikel 6 van het voorontwerp schrijve men dat aan artikel 56, § 2, van de Vlaamse Wooncode “een vijfde en zesde lid” (niet: “een vijfde, tot en met zevende lid”) worden toegevoegd.

9.2. In het ontworpen artikel 56, § 2, zesde lid, van de Vlaamse Wooncode moet worden verwezen naar de “typehuurovereenkomst, vermeld in het vijfde lid,” (niet: “in het eerste lid”).

Artikel 7

10. In het ontworpen artikel 56ter van de Vlaamse Wooncode schrijve men:

– aan het begin van paragraaf 1, tweede lid, “De indeplaatsstelling, vermeld in het eerste lid, vindt plaats” (niet: “De automatische contractoverdracht vindt van rechtswege plaats”),¹²

¹⁰ Zie artikel 4 van het decreet van 28 april 2017 ‘houdende de invoering van begeleidende maatregelen ter bevordering van de performante werking van de sociale woonorganisaties’.

¹¹ Zie het ontworpen artikel 33, §§ 5, eerste lid, 6, 7 en 8, eerste en derde lid, en het ontworpen artikel 56ter, § 1, eerste lid en tweede lid, 3°, van de Vlaamse Wooncode (artikelen 4, 3°, en 7 van het ontwerp).

– aan het einde van paragraaf 2, “de indeplaatsstelling, vermeld in paragraaf 1, eerste lid” (niet: “de automatische contractoverdracht, vermeld in paragraaf 1”).

Artikel 8

11. In het ontworpen artikel 58*bis* van de Vlaamse Wooncode wordt voorzien in de subsidiëring van de vereniging zonder winstoogmerk Huurpunt of haar rechtsopvolger als tegemoetkoming in de personeels- en werkingskosten wegens opdrachten die verband houden met de regeringsinitiatieven ter bevordering van het woningaanbod van sociale verhuurkantoren.

Door de rechtstreekse aanwijzing van die vereniging of haar rechtsopvolger worden andere rechtspersonen die de desbetreffende opdrachten zouden kunnen uitoefenen en die eveneens aan de subsidievoorwaarden voldoen, definitief uitgesloten, hetgeen strijdig kan zijn met het grondwettelijke gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel.

Het aan te nemen decreet zou meer in overeenstemming zijn met dat beginsel door daarin in het algemeen de voorwaarden te bepalen voor de subsidiëring van de rechtspersoon die de desbetreffende opdrachten uitvoert, waarna bij (individueel) besluit van de Vlaamse Regering de rechtspersoon kan worden aangewezen die daadwerkelijk wordt gesubsidieerd.

Artikelen 9 en 10

12. In de ontworpen artikelen 78, § 6, en 79, § 3, van de Vlaamse Wooncode (respectievelijk artikelen 9 en 10 van het voorontwerp) wordt bepaald dat voor de aspecten die niet zijn geregeld in het desbetreffende artikel of in de uitvoeringsbesluiten ervan, de bepalingen gelden van boek VII, titel 4, hoofdstuk 2, en titel 5, van het Wetboek van economisch recht “, op voorwaarde dat de voormelde bepalingen niet afwijken van dit artikel of de uitvoeringsbesluiten ervan, noch in strijd zijn met de geest ervan”.

Aangezien evenwel de gevallen worden beoogd waarin een aangelegenheid *niet* is geregeld in de geldende tekst van artikel 78 of 79 van de Vlaamse Wooncode of in de uitvoeringsbesluiten ervan, valt niet in te zien hoe de voormelde bepalingen van het Wetboek van economisch recht zouden kunnen afwijken van de in de eerstgenoemde artikelen of de uitvoeringsbesluiten ervan vervatte regelingen.

De bepaling dat de vermelde bepalingen van het Wetboek van economisch recht gelden als ze niet in strijd zijn met de geest van artikel 78 of 79 van de Vlaamse Wooncode of de uitvoeringsbesluiten ervan, is alleszins niet toelaatbaar. Een dergelijke vage bepaling maakt het voor de burger immers onevenredig moeilijk om op een rechtszekere wijze na te gaan welke bepalingen van het voornoemde wetboek al dan niet van toepassing zijn op sociale woonleningen.

¹² De woorden “automatische” en “van rechtswege” in dat lid zijn een overbodige herhaling van elkaar en van het eerste lid.

Artikel 11

13. In de tweede zin van het ontworpen artikel 95, § 1, zesde lid, van de Vlaamse Wooncode schrijve men ofwel “kan nader bepalen op welke wijze het sociaal verhuurkantoor die weigering kan toepassen”, ofwel “kan nadere regels bepalen voor de toepassing van die weigering” (niet: “kan nadere regels bepalen op welke wijze het sociaal verhuurkantoor dat kan toepassen”).

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT